

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

Kiadóhivatal:

Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petty soronként 5 krajával számítatnak.

A Dreyfus-pör revisiója.

Budapest, szeptember 1. (Érkezett déli 12 órakor)

Párisból telegrafálják, hogy Henry alezredes a börtönben borotvával elmetszette nyakát öngyilkos szándékból.

A kormány elhatározta, hogy a Dreyfus-pört revízió alá véteti.

Eszterházy-Walsint elbocsátják a hadseregből.

Boisdeffre vezérkari főnök beadta lemondását melyet elfogadtak.

Ezt a táviratot kaptuk ma délben és amint elolvastuk, az öröm izgatottsága vett rajtunk erőt. Azt hisszük, hogy amint ezen hír a villanyosság szárnyain a világ minden tájára eljut, az egész civilizált emberiség szívét ujongó öröm fogja el az igazság diadalának hallatára. Hiszen az egész művelt világ tanuja volt a Dreyfus-pörnek, mily harsány küzdelmet fejtett ki Zola s szinte idehallatszott a francia néptömeg „feszítsd meg“ kiáltása, melyet Zolának fülébe ordított.

Csak most hangzott el az orosz ezár szózata, melylyel a világot békére hívta fel. A francia nép összes reményeit látta elhervadni, mert tudta, hogy a béke a revanche eszmének halálát jelenti.

Csodálatos összefüggés látszik az események között. Csak sejtjük, de a történelem ítélőszéke előtt ki fog derülni, hogy nines-e valami oki egybefüggés az orosz ezár békeszózata és a Dreyfus-pör revisiója közt. Vajjon csak véletlen-e, hogy a mint nyilvánvalóvá lett, hogy a francziák Elzász-Lotharingia visszahódításánál az oroszok segélyére nem számíthatnak, ugyanakkor lehullt a fátyol a Dreyfus-ügy titokzatos eseményeiről.

A francia nép nemesak a hadsereg becsületét féltette, de a nemzeti ügy különös kárát is látta az árulás borzalmának föltárásában.

Hangok hallatszottak, hogy Oroszország az az állam, amely egy francia tiszt árulása után a francia hadügy féltve őrzött titkaiba behatolni akart. Attól féltek, hogy az Oroszországgal való szövetség lehetlenné válik abban a

pillanatban, a mikor ez hivatalosan konstatálva lesz.

Most, hogy Oroszország hűlenné lett a revanche eszínéhez, lehullt a titok fátyola a bámuló világ szeme előtt és magunk előtt látjuk a francia közszellem örvényében az ártatlanul üldözött Dreyfust, Zola kolosszális alakját és a félrevezetett tömeget, a piszkos árt, amely már-már elseperte az igazság kis csapatának hajóját.

Mielőtt végkép elhunyna a mult ködében e realizmus százada, méhéből a rejtett igazság lángja lobban elő vakító sugárral, melynek fényénél a gonoszok elvakulva hullanak a föld porába, mint egykor, midőn a keresztrefeszített Megváltó sirjából égbe szállott; a XIX. század husvétját értük meg, a midőn a krisztusi szeretetről és igazságról megfélekezett emberektől porba sujtott igazság utat tör magának és boldog bizalommal tölti el minden becsületes ember lelkét az ideál győzelme iránt.

Ime a leghatalmasabb fejedelem békeszózatának első eredménye az, hogy a francia nemzet megszabadulván a háboru reményeitől, ismét fölgyujtotta az igazság oltárának lángjait.

(U. A.)

A pályaválasztás.

Debreczen, szeptember 1.

Most a tanév elején a debreczeni középiskolákba valósággal tolong az ifjuság. A debreczeni ev. ref. főgymnáziumban már a mult tanév végén oly nagy számú előjegyzés történt erre az új iskolaévre, hogy ezzel is megtellenék bármely népes középiskola és most, szeptember elsején, ezzel a két hónappal ezelőtt előjegyzett számú ifjusággal megkezdhetnék az előadásokat. Azt hisszük, hogy a vidéken sincs máskülönben.

Nem hiba nálunk, hogy még mindig nem tudunk kibontakozni a régi eszmekörből és urnak csak a diplomás, diákos embert tartják. Hajdan a nemes, a kiváltságos, az ősi elidegeníthetetlen birtokán élő gentry volt az ur egyedül. Még az egyetemre s az iskolába való járás is a nemes ur privilégiumai közzé tar-

tozott. De a nemes ember már azért sem ment diákpályára, mert mit sem ért volna vele. Hisz hivatalt nem kapott volna, mert csak nemest alkalmaztak és fizetés különben sem járt a hivattal. Egy olyan „nobile officium“ volt. A papi pálya volt az egyedüli hol a polgár és a jobbágy fiu felvihette a dolgát, ezen a papi pályán nyitva volt előtte az ut a hercegprimássáig. Később már az ügyvédi és orvosi pályára mentek a nem nemes ifjak és ezek az ugynevezett „honorácziurak“ rendjét képezték, de hogy mennyire lenézte a honort a nemes ember, egy példászerű esetből is kitünik, midőn ugyanis egy nemes ember inkább odaadta a lányát a nádor ajtón álló huszárjának, ki nemes ember volt, mintsem egy budapesti akkori hires ügyvédnek, ki nem volt nemes. Tudjuk, hogy II. József alatt kezdett a honarácziur osztály szerephez jutni és ekkor lett először egy nem nemes ember, Hajnóczy József, Martinovics egyik vértanu társa, alispán Szerémsvármegyében.

Azonban erre a nemes emberek által lenézett honarácziur osztályra is ráragad a nemes ember két nem szép tulajdonsága: a gög és az ingyenelés. A honarácziur azt tartotta, hogy az ur a honarácziurral kezdődik és végződik. Miként a nemes születése tényénél fogva követelte, hogy életfogytig ingyen, minden ellenérték, ellenszolgáltatás nélkül eltartsa a haza; a honarácziur ugyanezt követelte az ő diplomája, iskolai végzettsége alapján. A ki néhány diákszóval megtanult, az többé ekeszarvat nem vett a kezébe.

És ime most, mikor azt hirdetjük, hogy a kiváltságok le vannak rombolva, kiváltságokból senki többé nem élhet, mikor azt látjuk élő szemeinkkel, hogy a mostani életben pusztán a nemes levélért, pusztán a diplomákért nem adnak kenyeret; de azt akarják, akár iparos, avagy kereskedő embernek a saját tevékenységével kell kikeresni, mégsem tudunk kibontakozni a régi honarácziuros felfogásból és nem vagyunk képesek felfogni, hogy

Aki egészségére vigyáz, igyék

Ferencz József keserűvizet

amelyet 20 év óta nagy becsben tartanak az egész világon. Az utolsó kiállításán egyedül tiszteltetett meg a nagy millenniumi éremmel és egyedül egy legmagasabb kitüntetéssel. A Ferencz József keserűvizet mindenütt árusítják.

egy asztalos, egy bőrgyáros esetleg nagyobb ur lehet, mint egy éhező diplomás ember. A kenyérkérdés teszi most urrá avagy szolgálává az embert. Ahhoz, hogy ur legyen valaki, nem kell főgimnáziumi érettségi, hanem az, hogy minél tehetősebb, minél inkább sokoldalú, kereső ember legyen. Különösen az ipari és kereskedői foglalkozások azok, hol az egyéni tevékenység, az egyéni képesség leginkább érvényesülhet. A vagyonosodás, közszabadság, ez többé nem kiváltság. Az egyéni képességek fejlesztésére, a munkabírás fokozására, sokoldaluvá tételére kell fordítani gondolatunkat, ha a kenyér- és vagyonkeresők mai versenyében boldogulni akarunk.

Válasszon mindenki képességeinek, tehetségeinek megfelelő pályát. De ne tegyük egyik életállást a másik fölébe, ne vegyük egyiket különbnek a másiknál ne legyen boldogtalan az a szülő csupán azért, mert nem lehet diplomás ur a fia. Ellenben más pályán, mely inkább neki való, szerencsés és boldogul.

- Az 1897. évi állami zárszámadás.
Az 1897. évi állami zárszámadási munkálatok teljesen be vannak fejezve s az állami számvevőszék a kész zárszámadást arra vonatkozó jelentésével együtt az országgyűlés elé terjesztés végett a miniszterelnökhöz átküldötte. A terjedelmes munkálat élén álló jelentést az országgyűléshez Rakovszky István, az állami számvevőszék elnöke, bevezető jelentéssel nyitja meg, főösszegekben előadván a zárszámadás eredményeit és az államháztartásra, valamint a kezelés körül felme-

rült fontosabb ügyekre vonatkozó észrevételeit. A tulajdonképeni részletes jelentésben a kezelési eredmények közelebbi ismertetése mellett tételenként fel vannak tüntetve és indokolva a költségvetési és az azt kiegészítő törvényektől való bármilyen eltérések s itt adja elő részletesen az állami számvevőszék az államháztartás viteléről, az államvagyon és az állami adóságok kezelése körül 1897-ben szerzett tapasztalatait. A sommázat négy részben ismerteti az egész valódi kezelést, összehasonlítva a pénzügyi törvényekkel, továbbá az állami vagyonra ki nem ható átfutó kezelést, az állami vagyon leltárát és végül a pénztári, a jövedelmi és a vagyonmérleget. A részletezés nyolcz füzete hetvenöt mellékletben több, mint 600 részletes zárszámadást nyújt az államháztartás különböző ágairól.

Az állami zárszámadással egyidejűleg bemutatja az állami számvevőszék az alduai Vaskapu szabályozási munkálatok költségeiről szóló külön zárszámadást, az arra vonatkozó indokolással együtt, valamint az egyéni kimutatást az 1897. évben nyugalmazott állami alkalmazottakról és ellátásban részesített özvegyekről és árvákról.

Restitució in integrum.

— szeptember 1.

Az osztrák bonyodalmak kátyujába jutott kiegyezés ügye remélhetőleg minden nagyobb zökkenés nélkül **rendes kerékvágásba kerül.** Támpontot nyújt erre az az értesítés, amelyet a két állam miniszterei a felség elnöke alatt tartott közös tanácskozásairól közzé tettek.

A félhivatalos közlemény alakja és tartalma egyaránt a mellett tesz tanúságot, hogy a kabinetek között fenforgott ellentétek kiegyenlítést nyertek.

A helyzet sulypontját ezuttal — meggyőződésünk szerint — nem abban kell keresnünk, hogy a felmerült ellentétek itt avagy odaát kabinetválságra nem

vezettek; de abban, **hogy az álláspont, a melyet a szabadelvűpárt kormánya az osztrák bonyodalmak jelentkezésének pillanatától kezdve elfoglalt: az egész vonalon érvényesülést nyert.** Ez pedig egyértelmű a magyar közjog és a magyar alkotmányos felfogás érvényesülésével.

Nem tartanók ennél fogva helyenvalónak — mint erre már többször rá is mutattunk, — ha a most lefolyt döntő tanácskozások eredményét bárki az osztrákok fölött való győzedelemnek akarná minősíteni. *Erről nem lehet szó.* A megállapított megoldásból — ha kölcsönösen őszintén törekszünk a jó eredményre — sem győzők, sem legyőzöttek nem kerülhetnek ki.

Helyesen ítélve meg a korona döntését, abban nem láthatunk egyebet, mint **az alkotmányos felfogásnak in integrum restitucióját.**

Ezzel a ténnyel a monárkia sorsa továbbra is a két állam alkotmányos tényezőinek eredményes munkálkodásához van fűzve. Ezeketől az alkotmányos tényezőktől függ tehát, hogy hivatásuk magaslátára emelkedve, működésüket sikerre vezesse.

A mit elfogultság nélkül megnyugvással konstatálhatunk az eredményből: az a koronás király törhetetlen alkotmányos hűsége mellett a magyar közjog és a magyar részről mindenkor fenforgott alkotmányos felfogás erős voltának kétségtelen nyilvánvalósága.

Mert nem anyagi áldozatok, nem jogokról való lemondás, nem a magyar nemzet érdekeinek elalkuvása vezettek ez eredményhez. Az osztrák bonyodalmak kezdetétől fogva elfoglalt az az álláspont, **hogy az alkotmányos életére nézve tehetetlen Ausztriával szemben sem tá-**

TÁRCZA.

Ősz elején.

Kis madárkák! Isten veletek!
Csak menjetek tova, menjetek,
Hol szebb tanyát leltek valahol,
Mert az ősz itt mindent letarol.

És azután a tél hidege
Földünk keblét hóval fedi be,
Eltakarva minden kis árkat.
Mit ennétek, szegény madárkák?!

Csevegjetekek még egy bucsudalt
S majd, ha a fa ismét rügyet hajt,
Kis lakomhoz visszatérjetekek
Dalolni szép tavasz-éneket.

Lehet, hogy már akkor engemet
Sötét sirom hantja eltemet . . .
Azert csak vig legyen nótátok:
Feleségem vigasztaljátok!

Szini Péter.

Alakok a fürdőről. *)

Irta: Lovász János

(Az orvos.)

Ő a fürdővendégek villámhárítója.
Szerinte nincs betegség, melyet a vezetése
szere bizott fürdő ki ne gyógyítana, épen
ezért a prospektusból, melyet ő állit

*) Az Országos Hirlapból.

össze, sohasem hiányoznak a Kneippkurák, villanyozás, masszírozás, begöngyölés, napfürdők stb. stb. gyógymódok, melyek halálos ellenségei a csusz, reuma, kedély-, ideg-, sziv-, gyomor- és tüdőbetegségeknek s hathatós előmozdítói az ujjászületésnek.

Kiváltságai közé tartozik, hogy az első vizitert őt forintot kér s rossznéven veszi, ha ezt a vizitet a legegészségesebb vendég is elmulasztaná. Orvosi tudományát veszik igénybe, de jelenléte szükséges, mert a biztonság megnyugtató érzésébe ringatja a vendégeket.

Hálára nem tarthat semmiféle igényt, mert a vendégek háta mögött rendszerint ócsárolják, odahaza pedig nyíltan a világ legrosszabb orvosának kürtölik ki. A hálátlan publikum efajta véleményét azonban nagyban ellensúlyozhatja azáltal ha mint privátember szeretetreméltó tud lenni.

Kötelessége példának okáért első sorban is, hogy nőtlen legyen, továbbá, hogy tombolaestélyeket és sikerült Annabálokot rendezzen. Minden egyes vendéghez, legyen az fiatal, vagy vén, szép, vagy kevésbé szép, lennie kell egy-egy barátságos szavának. Körültekintőnek is kell lennie, hogy a leányos-mamák közül ki tudja választani azt, amelyiknek lánya hozomány tekintetében a legkellemesebb.

Sok tekintetben irigyelt jó dolga van. A vendéglős neki adja föl a legszebb szeleteket, a cigány ugy muzsikál, a hogy ő akarja, panaszok és jogorvoslások tekintetében ő a legfelsőbb fórum.

Ismertető jelek: fiatal, rokonszenves arc, magas homlok, szép carriert ígérő biztos föllépés.

(Az időjós.)

Aki otthon egész életében mítsem törődött az időjárással, a fürdőn bizonyosan ráadja magát az időjósítás kétes sikerü mesterségére.

Reggel, ha fölkelünk s kinyitjuk lakásunk ablakát, — szinte ösztönszerűen vizsgáljuk az eget, a hegyeket és a szél irányát. Reggeli mellett már véleményt kell adni a szomszédainknak: vajjon lesz-e ma eső?

Eleinte tartózkodók vagyunk, habozunk, ingadozunk és ilyenformán vélekedünk:

— No, ma talán szép napunk lesz! Remélhetőleg kibirja! A szél hihetőleg megfordul! stb. stb.

De néhány nap mulva már kimagaslik közülünk valaki, aki bizton jósol, aki szinte provokálja állításával a kételkedőket. Ez így szól:

— Fogadjunk kérem, hogy délutánra eső lesz! Egy üveg sör ellen ötöt teszek!

Aztán akad valaki, aki tartja a fogadást s rendesen meg is nyeri. Am az időjós nem enged. Ismeretséget köt a természet titkos jeleivel, megfigyeli, vajjon alacsonyan röpködnek-e a lepkék? leszálnak-e a fecskek? élesen csirpel-e a tücsök? elszaporodtak-e az utféli békák? áthangzik-e a falu harangja? szemtelenek-e a legyek? — s aztán újra meg újra fogad és végtére is arra a megdöntetlen tapasztalatra jut, hogy a leg-

masztunk nagyobb és terhesebben teljesíthető igényeket, mint a melyek bennünket egyébként jogosan megilletnek, kell, hogy azt a meggyőződést nemcsak fölkeltsé, de meg is érlelje, hogy a közgazdasági kiegyezés kérdéseiben Magyarországot kufár szempontok nem vezették.

Jogunk, sőt kötelességünk is volt intranszigenseknek lenni mindenben, a mi a magyar közjog és a magyar alkotmányosság értelmezésére és érvényesítésére vonatkozik: mikor ezt nem azért tettük, hogy anyagi hasznot huzzunk belőle. De jogunk és kötelességünk volt megkivánni, hogy ne kelljen anyagi áldozatot hoznunk azért, amihez feltétlen és elvitázhatatlan jogot adott nekünk a törvény és alkotmányunk.

Hiába erősködnek ennél fogva osztrák elleneink és velük bámulatos egyetértésben a magyar ellenzéki sajtó, hogy isten tudja miféle anyagi eredmények és előre titkosan koncedált kvótaemelések voltak a magyar közjog érvényesülésének kialakított bérére.

Nem. Még ha ily, vagy ehhez hasonló, bár alárendeltebb jelentőségű áldozatokat követeltek volna is, az engedékenység nem a kormány, hanem a magyar álláspont gyenge voltának lett volna bizonyossága. A magyar álláspontnak ereje pedig nem az, hogy az osztrák bonyodalmak arra kényszerítsék, hogy olyast kelljen megeselekednie, a mit gazdaságilag jónak és az ország közgazdasági életére előnyösnek nem tart. A magyar álláspont ereje abban áll, hogy az ország önrendelkezési jogának mi sem állhat utjában, csak az, a mitől maga a magyar alkotmány tiltja el.

Fordulat a Dreyfus-ügyben.

— szeptember 1.

A milyen ezifra tánczot járattak az igazság istenasszonyával Franciaországban, szinte kedvet kap az ember még e pillanatban is kételkedni az igazság dialáiban, holott. — mint alábbi tudósításainkból olvasható — kétségbevonhatlan bizonyítéka került a hirhedt Dreyfus levél hamis voltának. Maga a hamisító beismerte bűnös cselekedetét. S ez a hamisító — Henry ezredes, a kinek oly kiváló szerepe volt a Dreyfus- és a Zola pörben.

Jól össze kell szednie az embernek gondolkodó- és ítélőképességét, hogy ebben a történeti nevezetességű pörben a rettentő ellentmondások, képtelenségek és aljasságok utvesztőjében el tudjon igazodni. Annyiszor éreztük közel a való kiderítését s annyiszor fittyet hányt a törvénynek és a jognak a francia katonai és polgári igazságszolgáltatás, hogy mármár belekezdttünk törődni abba a megmásíthatatlan ténybe, hogy a Dreyfus-ügynek meg kell halnia. Bizonyos apathia vett erőt az igazság minden barátján s holott azelőtt bámulták azokat a bátor férfiakat, a kik a Dreyfus-pör revíziójáért küzdöttek, az utóbbi időben a szánakozás érzete fogott el mindenkit, látván e szellemi titánok hasztalan és kilátástalan küzdelmét a katonai és klerikális hatalom szövetsége ellen.

S most, mint a sötét viharfelhőből lecsapó villám, úgy világít be a Dreyfus-ellenes szövetség aknamunkájába a Henry ezredes önbeismerése és letartóztatása. Cavaignac hadügyminiszternek, az antirevizionisták fejének, volt lelke és — a mi több — volt bátorsága meglátni az igazságot s Henry ezredesnek a lelkiismerete hatalmasabb erőnek bizonyult az ugynevezett államraisonnál! Csodás, szinte hihetetlen fordulatok!

Most állunk csak igazán a döntő kérdés előtt. Franciaország sorsa most áll csak igazán a kard élén.

Várjuk be az eseményeket!

A Dreyfus-ügyben beállott szenzá-

ciós fordulatról az alábbi táviratot küldi tudósítónk:

Páris, augusztus 31.

Az éjjel roppant meglepetést és konsternációt keltett a Havas-ügynökség következő jegyzéke:

A hadügyminiszter irodájában ma rájöttek, hogy Henry ezredes volt annak az 1896 októberében kelt levélnek a szerzője, amelyben Dreyfusról említés történt. Henry beismerte tettét. A hadügyminiszter azonnal elrendelte letartóztatását, a kité a Mont-Valiéren erődbe szállították.

Henry ezredes — levélhamisító.

Henry ezredes letartóztatásának híre óriási szenzációt keltett. Mindenki megvan arról győződve, hogy beláthatatlan következményű nagy események készülnek és hogy a Dreyfus-per revízióját immár semmi hatalom többé meg nem akadályozhatja. Henry, a Dreyfus ellen elkövetett jogi gyilkosság egyik bűnrészesese, tegnap este Cavaignac hadügyminiszter előtt beismerő vallomást tett. Bevallotta, hogy azért követett el hamisítást, hogy Dreyfus ártatlansága ki ne derüljön. Henry hamisítványa ama levél, melyet — mint állították — egy külföldi katonai attasé egy kartársának írt és a melyben kéri, ne tegyen említést arról, hogy Dreyfussal állt összeköttetésben. Ez az a levél, melyet Dreyfus bűnössége bizonyítékának tekintettek és a melynek hitelességét Gouse, Pellieux és Boisdeffre tábornokok a Zola perben esküvel megerősítették; és ez az a levél, amelyre Cavaignac hadügyminiszter a kamrában mint kétségtelen bizonyítékra hivatkozott, azt mondván, hogy adatai bitelességehez kétség sem férhet. Picquart ezredes, aki annak kimutatására vállalkozott, hogy ez a levél hamisítvány, e miatt tartóztatták le.

A beismerés.

Az eseménydus fordulat úgy történt, hogy Cavaignac egy idő óta kételkedni kezdett bizonyítéka valódiságában. Ugy

könnyebb hivatás a világon dr. Falb urnak jutott, mert hiszen még a tücsök is kikiáltja, mikor lesz eső.

A kirándulásra készülődők gyakran tisztelik meg kíváncsi kérdéseikkel s ha csalódnak, megvetéssel dehone stálják a jós tapasztalati tudását, ellenben ha a jóslás beválik, köszönetük legfeljebb csak ennyiből áll:

— Na, azt hittük, ma is becsap bennünket!

Az időjós alakja akkor domborodik ki a legérdekesebben, ha — dacára a fellegeknek — anzagolt jó idője beválik. Ilyenkor önelégült hangon, büszkén szól:

— Csak bizalom, hölgyeim! föltétlen bizalom! Láttam én már nagyobb fellegeket is, még sem ijedtem meg.

És szeretettel gyűjti tovább az adatokat a következő napokra.

Ismertető jelek: nagy ernyős szalma-kalap, vitorla-vásznon ruha, eserayó nélkül sohasem indul el.

(A természettudós.)

Sokban hasonlít az időjósához, de ő már bizonyos hivatásszerű készültséggel jelenik meg a fürdőben. Ismeri az összes fák, virágok, bogarak, vadak, madarak és vizek biográfiáját. Ha sétára indul, sohasem sikerül elérnie kirándulási végpontját, mert utközben mindig akad valami érdekes fatörzs, egy ritka bogárpéldány, exotikus virágocska s ilyenkor letelepszik ott, ahol a fölfedezést tette s analizál, görseövön át vizsgál, gyönyörködik, élvez és

rendesen meglepedezik az ebédéről. A többi vendégek szinte rákapnak s feleségéhez, aki egyedül ül az ebédnél, mosolyogva szólnak át:

— A professzor ur ma megint kavicsokat ebédel.

Nagykésőn aztán előcsoszog a professzor ur. A keze, zsebe, kalapja tele van rakva mindenféle gyűjteménnyel s arczáról ragyog a boldogság:

— Tessék hölgyeim! szól az érdeklődők felé, a kuszó nyphetos egy sajátos alakulása. Még a gyakorlott szemek is szinte zavarba hozza a változatos szín, a vegetáció bujasága. Pedig egyszerű mindennapi példánnyal állunk szemben!

Lerakja asztalára a gyűjteményt s miközben ebédel, szeretettel tekint minden egyes darabra.

Ő a fürdő legboldogabb, legigénytelenebb alakja.

Ismertetőjelei: tiszteletreméltó kor, téli gyapjuruha, jóságos feleség.

(A papucshős.)

Bocsánat, de ilyenek is akadnak a fürdőben. Az asszony otthon egy szép napon ráparancsol férjére, hogy kövesse őt. Vonatra ülnek. A skatulyák, kendők és podgyászoktól szegény ember alig tud mozdulni. Azt sem tudja, hová mennek, de végre megérkeznek egy női fürdőre lepre.

Szegény papucshős arca földérül a gyönyörű vidék láttára. Felejtí a bánatot és az első napok alatt bódult fejfel,

kidüllesztett mellel szívja magába a friss levegőt. Boldogsága azonban igen rövid életű. Az asszony untalan és feltűnően gyakorolja rajta föltétlen hatalmát. Magához lánczolja, sehova sem engedi és egész napon át regényeket olvastat föl vele.

Szegény papucshős szóvalan, mogorva lesz; járása görnyedt, a tekintete félénk. Erősen dohányozik és csak akkor érez valami boldogságfélést, míg az asszony fürdői megy. Ilyenkor egyórai szabadságot élvez. Leül a nagy hársfa alá és mohó pillantásokat vet az elegáns hölgyek után, akik édesen mosolyognak gavallérjukra. Eszébe jutnak a régi jó idők, mikor még ő is szabad volt... De Istenem! oly hamar eltelik az idő, itt a terminus. Megy az asszony elébe.

Az édes teher a fürdőből meggyöngyülve ránehezedik s szegény papucshős megy-megy, amerre az asszony szeszélye viszi.

Csodálatos, de a fürdőző közönség már az első napok alatt felismeri a papucshős szánalmas alakját és a susogó falombok alatt gomba-mótra teremnek a mulatságos anekdoták, melyeknek főhőse a szegény szerencsétlen papucshős.

Ismertetőjelei: szigorú, anyósarczu feleség, ideges szivarozás, a vendégek általános részvéte.

(Vége. köv.)

látszik, hogy Henrynek a vizsgálóbíró előtt tett tanuvallomása, valamint az Esterházy ellen indított fegyelmi eljárás eredménye ejtette ez iránt gondolkodóba.

Cavaignac tegnap estére idézte maga elé Henryt, kit a hadkerületi parancsnokság kabinetigazgatója jelenlétében vallatóra fogott. Azt kérdezte tőle, mi módon jutott ezen fontos és feltétlenül bizonyító levél birtokába.

Henry erre a kérdésre nyilván nem volt elkészülve. Nem talált mindjárt feleletet, ellenmondásokba keveredett és midőn Cavaignac — látva Henry feltűnő zavartságát, — kérdéseivel mindinkább sarokba szorította, Henry bevallotta, hogy a levelet ő maga írta azért, hogy új, szükségesnek mutakozó bizonyítékot kövacsoljon Dreyfus bűnössége mellett; hozzátette, hogy ezzel a vezérkar hírnevét akarta megmenteni.

A letartóztatás.

Leirhatatlan volt a megdöbbenő hatás, melyet e vállomás Cavaignacra tett. A hadügyminiszter magán kívül volt megbotránkoszásában és kínos meglepetésében és a magát tisztázni akaró Henryt meg sem hallgatta tovább, hanem azonnal letartóztatta és nyomban Brisson miniszterelnökhöz hajtattott.

Henry ezredesnek, úgy látszik, nem volt sejtelve arról, hogy mi készül ellene, felesége az éjjel sirva mondta el a hírlapíróknak, hogy férje vadászkirándulást akart a napokban tenni és tegnap a városban néhány bevásárlást tett. Midőn hazatért, ott volt egy katonatiszt, ki őt a hadügyminiszterhez kérte. Felesége rossz szat sejtett és nagyon aggódott, de ő ezekkel a szavakkal nyugtatta meg: „Légy nyugodt édesem, nem sokára visszajövök; bizonyára ismét titkos megbízásról van szó!”

Esterházy.

Esterházy nagy bátorsággal fogadta a hírt Henry letartóztatásáról. Éjjel után 2 óraker kereste őt fel néhány hírlapíró, aki azt tudtára adta és kérdezte, mit szól hozzá. Esterházy nyugodtan így felelt:

— Nem volt tudomásom Henry hamisításáról. No, ebből szép skandalum lesz!

A M. T. I. az alábbi táviratokat közli:

A Dreyfus-levél.

Páris, augusztus 31.

A Havas ügynökség Henry alezredes határozatában a következőket jelenti: Még emlékeztetben van, hogy Cavaignac hadügyminiszter a kamarának július 7-iki ülésében a Dreyfus-ügy szóhozatala alkalmával három okiratról beszélt, akkor a hadügyminiszter hozzátette hogy ezen okiratok közül, melyek mindenikében benne volt a Dreyfus-név, a harmadik a következő szavakat tartalmazza: En soha sem fogom említeni, hogy Dreyfus szal érintkeztem. Beszéljen úgy, mint én. Nem szükséges, hogy valaha valakitől megtudják, hogy vele mi történt.

A lesújtott vezérkar.

Páris, augusztus 31.

A vezérkar sajtója le van sujtva.

Hire jár, hogy Boisdeffre, Pellieux és Gouse tábornokok állása megrendült. Cavaignac előnyére kiemelik, hogy a Henry elleni kiméletlen fellépésével, teljes jóhiszeműségét bizonyította be. Altalános a meggyőződés, hogy a közvéleményben gyors és teljes hangulatváltozás fog beállni. A nép dühe kiméletlenül fog mindazok ellen fordulni, akik igazságszeretettel így visszaéltek.

Henry a vezérkar tudakozó irodájának főnöke és most azt kutatják, hogy vannak e még büntársai is, kik vele együtt tették

lővá a hadügyminisztert és az egész országot. Henry Paty du Clam oldalán működött a hadügyminiszteriumban, melybe Sandher ezredes alatt lépett, ki Dreyfus elítélését a vezérkar legszebb diadalának mondta és Henryt kérte, hogy halála után tovább is ily értelemben működjen. Henry 54 éves és durva magaviseletű embernek ismerték mindig.

Dreyfus hazaszállítása. (?)

Bécs, aug. 31. d. u. 4 óra.

Itt az a párisi hír van elterjedve, hogy a francia kormány elrendelte Dreyfusnak az Ördögsgigetéről Franciaországba való szállítását. Egy bécsi nagyiparos állítólag szintén kapott táviratot Párisból, mely e hírt megerősíti. A hír valódisága azonban ez órában még nem volt megállapítható.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta minden nap d. u. 2 óraker csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—6 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfelvételek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Éthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 óraker, ünnepnapokon d. e. 11 óraker.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a félék megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2—4 óráig Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Színészeti kiállítás Debreczenben.

Az örök idő gyorsan suhanó kör forgása nap-nap után közelebb hozza azon határpontot, mely Debreczen városában a színészet fennállásának százados évfordulóját jelöli meg.

A feledés sirjába temetett mult sötét ködéből régi, kedves képek merülnek fel; alakok, kik a nyomoruság iskolájában tanították a népet érezni, lelkesedni szép csengésű magyar nyelvünkért; férfiak és nők, kik elhagyva az édes otthon szeliden takargató melegét, vándorbotot ragadtak s lenézett komédiás gyanánt művelték a szép, jó, igaz felburjánzott veteményes kertjét; irtották a gyomot teljes tehetségük szerint s míg maguk rongyoskodtak, éheztek, nyomoruságot szenvedtek, szent lelkesedéssel áldozták fel lelkük legdrágább kincseit a hazafiság oltárán.

Hogy mi volt száz évvel ezelőtt a magyar színészet, mindenki elképzelheti. Guny, megvetés, utálat volt jutalma a szerencsétlennek, kit üldöző sorsa, vagy inkább lelkében forrongó vágya e pályára ösztönzött. Az elismerés borostyánleveléből csak egyetlen sem jutott nekik, hanem annál több a Krisztus töviskoszoruja véreppjeiből.

Nagyon szép és teljes elismerésünkre méltó eszmét pendített hát meg a Csokonai-kör, midőn a debreczeni színészet százéves évfordulója alkalmából tartandó ünnepség programjába a színészeti kiállítás is felvenni óhajtja, mert bár szűkebbkörű lesz is ez a kiállítás, városunk színészetének százéves története bizonyára sok érdekes adatot mutathat fel és sok ereklyét azoktól a lánglelkű uttörőktől, kik száz éven belül állottak a színművészet szolgálatában.

Egy elszáradt babérlevél, egy megavult koszoru, amint megbolygatják hoszszu, mély álmában, beszélni fog küzdelemteljes, de szép multról, mikor nem az üzleti haszon, nem a mindenároni feltűnési vágy volt rugója a már porló színész és színész ambíciójának, hanem a hazáért égő, lángoló igazi szeretet.

Városunk színpadán ugy a régmúltban, mint az újabb időben sok jeles, kiváló színész működött, mert a debreczeni színház régóta kiváló kulturmissiót teljesített. A magyar népszínmű megteremtője, Blaha Lujza asszony is hosszú időn át zengette itten elbűvölő dalait és szívesen vannak még életben azok közül, kik itt kezdték szereplésüket s kik ma már az elismerés magaslatán foglalnak helyet.

Bizonyára mindazok, kik hosszabbkevesebb ideig szerepeltek színházunknál, a legszívesebb készséggel fogják Debreczen város színésze százéves évfordulója alkalmából városunk színügyére vonatkozó adataikat, ereklyéiket a kiállítás impozánsabbá tételére végett átengedni.

A legőszintébb örömmel üdvözljük hát magunk részéről is a szép eszmét és reméljük, hogy a munkálkodásában oly elismerésreméltó Csokonai kör a kivitel módozataira nézve is megtalálja a legheylesőbb utat, mely alkalmas lesz arra, hogy a nagyfontosságú eszmét minél tetszetősebb alakba öltöztesse.

— Tisza Kálmán Nagyváradon. Tisza Kálmán ma délután 5 óra 30 perczkor érkezik Nagyváradra. Odaérkezéséről Hlatky Endrét, a szabadelvű párt elnökét értesítette, de levelében egyuttal minden fogadtatás és egyéb ünnepélyesség mellőzését kérte. Tisza Kálmán a vasutól a Bihar-megyei Nemzeti Kaszinóba hajt és este a „Bazár“ éttermében vacsorázik. Éjjel 11 óra 4 perczkor pedig tovább utazik a személyvonattal Budapestre.

— A daloskör köszönete. A debreczeni dalegyesület választmánya megleghangu levélben fejezte ki köszönetét a polgármesternek és a tanácsnak azon kitüntető fogadtatásért, melyben Konstantinápolyból való hazaérkezésekor részesítette. A dalegyesület hivatalos köszönő irata a következő:

Nagyságos Polgármester Ur!

A debreczeni dalegyesület igazgató választmánya hálás köszönettel vette tudomásul Nagyságos Polgármester urnak s a tekintetes városi tanácsnak, Konstantinápolyból való hazaérkezésünk alkalmával a vasuti indóháznál tanusított azon megtisztelő figyelmét, hogy a város közönsége élén kifejezést adni méltóztatott elismerésének a magyar dalkultura érdekében, a Keleten kifejtett munkásságáért.

Örömmel jelenthetjük, hogy konstantinápolyi utunk, ottani szereplésünk erkölcsi sikere nemcsak kielégítő, de minden várakozásunkat tulszárnyaló fényes eredményeket ért el.

A magyar dalkultura előhaladásáról, midőn Konstantinápolyban tanubizonyosságot tettünk, ezen működésünk által a magyar névnek, közelebből városunk-

nak tiszteletet és becsülést igyekeztünk szerezni.

Buzdítólag hat működésünkre Nagyságos Polgármester Urnak s a Tekintetes Városi Tanácsnak oly sokszor tapasztalt kitüntető figyelmé s igyekezni fogunk ezentúl is arra érdemeket szerezni.

Kegyeskedjék hálás köszönetünket tudomásul venni, továbbá a Tekintetes Városi Tanács előtt hálás köszönetünket kifejezésre juttatni.

Debreczen, 1898. aug. hó.

Kiváló tisztelettel:

Márk Endre, dalegyleti elnök.
Krasznai Ferencz, dalegyleti titkár.

— **Helyettesítés.** Király Gyula tanácsnokot szabadsága tartama alatt Oláh Károly tanácsnok helyettesíti a gazdasági ügyekben, a ki is ezen ügyek ellátása céljából naponként d. e. 9—12 óráig a városházán Király Gyula tanácsnok hivatalos helyiségében található. A mezei munkások és munkaadók közötti vitás ügyekben Király Gyula tanácsnok helyettese Szabó Kálmán aljegyző (hivatalos helyisége a városházán.)

— **Megyei közgyűlés.** Hajdúvármegye törvényhatósági bizottsága e hó 26-án tartja őszi közgyűlését. A közgyűlésen több fontosabb tárgy kerül elintézés alá.

— **Számonkérészek a megyénél.** Hajdúvármegye számonkérészeke e hó 6-án délelőtt ülést tart.

— **Vasutasok gyűlése.** A közös vasutak igazgatói — mint azt már jeleztük — e hó 29-én Debreczenben gyűlést tartanak.

— **A járvány.** A hasihagymáz, mely hosszabb idő óta járvány városunkban, még nem szűnt meg. Az óvintézkedések ugyan ellensúlyozták a némiképp betegséget, de még mindig fordul elő. A tegnapi napról három megbetegedést jelentettek be e rendőrségnek.

— **Megtelt osztályok.** Még csak ma kezdődnek tulajdonképen az iskolai beiratások, — máris úgy megtelt a kollegium ötödik és hatodik osztálya, hogy egy száz diákkal sem fér el több azokban. Mindkét osztályban megvan a legmagasabb szám: 70, amit a törvény is csak szorultság esetén enged meg. Parallel osztályok és második gimnázium hijján mi lesz, a javító vizsgázókkal és a még ezután jelentkezőkkel? Az ötödik osztályból már tegnapelőtt tizenegy tanulót kénytelen a legfájóbb szívvél visszautasítani az igazgatóság. Hány szüle fog még szeptember első napjain boszankodni, haragudni és dühöngeni a visszautasítások miatt? Talán valamennyire segíteni fog Debreczen eme nagy baján a két oldalról is tervezett magántanfolyam, amelyet a főiskola tanárainak az ujonnan szervezett igazgatótanács engedélyezhet.

— **Az új lovagjal.** Még vasárnap éjjel történt, hogy Szakál Mihály kéményseprősegéd több társával a Késes-utca járdáján affelett vegyült vitába, hogy melyik mulatóhelyre térjenek be. Miután e tekintetben a vélemények meglehetősen szétágaztak, hangos vita tört ki közöttük. Epen e pillanatban vitte arragonosz sorsa Marosi Pál közhuszárt, akif felette boszantott a vigkedélyü ifjak zajos vitatkozása.

— Fogjátok be a szátokat és takarodjatok innen, haszontalan kölykök! — kiáltott rájuk stentori hangon.

De bizony a riogatásnak nem volt meg a várt eredménye, sőt a már kissé kaptos ifjak vérszemet kaptak.

— Micsoda? Hát rendőr vagy te, vagy mi? Parancsolgass az öreganyádnak! — vágott vissza Szakál a huszár urnak.

Hát ez már aztán oly sértés volt, melyet egy huszári uniformisban szereplő

egyéniség nem tűrhetett el. Nem is türe, hanem rárontott az ifjakra.

Egyideig csak az öklök ropogása és egy-egy jól kiszámított pofnak a csattanása hangzott. Végére Szakál megunt a csendes ütlegelést. Hirtelenében kirántott az ákácza mellől egy karót s úgy tarkón felejtette vele a huszárt, hogy az mindjárt orrával turta a föld porát.

Az új lovagjai megfutamodtak s magára hagyták az eszméletlenül fekvő Marosit, akif később szedtek fel és szállítottak be a kórházba.

A tettesnek nyoma veszett, de a III. kerületi kapitányságnál levő Vadas őrs parancsnok hamarosan kézrekerítette a már említett Szakál személyében, akif tettét nem is tagadja és az elmondottakat hozza fel okul.

Most a rendőrség börtönében ül, honnan áteszik ügyét az ügyészséghez.

— **Tűz az Olajútóben.** Az Olajútóben Kardos István nádfedelű háza ismeretlen okból kigyuladt és leégett. A ház gazdája este kiment a dinnyeföldre s a felesége, aki előző nap mosni maradt otthon. Ugyane házban lakott még Kalimár István munkás ötagu családja is. A tűz éjjelkor támadt s a szomszédok vették észre, mikor már a száraz nádfedel reccsogva ropogva lángolt. A Kalimár család alig tudák felverni mely álmából. Három kis gyermeket a gőztől és füsttől elaléltan vittek ki az égő házból. A toronyörök nem jelezték a tüzet, — e miatt nem vonulhattak ki a tűzoltók is. Az olajútóbeli lakosság maga oltotta el nagy nehezen a tüzet, mely ha csak kevés szél fúj is, könnyen elhamvaszhatta volna az egész olajútót — 500 szegény ember lakta tűzfészket. Tűzoltás közben sokan megsérültek. — E tüzeset két kérdést

— **Gyilkosság vagy öngyilkosság.** Tegnap számunkban megirtuk, hogy a dohánygyárban Tömösváry István 52 éves munkást halva találták. Tömösváry melén szurás volt, mi azt látszott igazolni, hogy az öreg munkást meggyilkolták. Tóth Sándor r.-fogalmazó ebben az ügyben erélyesen folytatja a nyomozást s az eddigi jelek tényleg azt igazolják, hogy Tömösváry nem önkézével vetett véget életének, hanem meggyilkolták. A hivatalos bonczolást ma délután ejtik meg.

— **Allandó választmányi ülés.** Hajdúvármegye allandó választmánya e hó 5-én ülést tart, melyen a jövő évi költségeloirányzatot veszik tárgyalás, illetőleg megbirálás alá s a szeptemberi közgyűlés tárgyait készítik elő.

— **Megégett gyermek.** Egyik előző számunkban enlítettük, hogy Pálinkás Ferencz Eötvös utca 27. sz. a. lakos 10 éves leányának főzés közben meggyuladt a ruhája s a leány súlyos égési sebeket szenvedett. Az égési sebek oly komoly természetűek voltak, hogy az orvosi segítség hiába való volt, mert a leány tegnap este 8 napi szenvedés után meghalt. A rendőrség vizsgálatot indított, hogy kiderítse, kit terhel a felelősség a leány haláláért.

— **Eltűnt férjek.** Tavasz évadján a szerelmi drámák korszaka van, ősz közeledtével pedig, mikor peregek hullnak a fák levelei emlékeztetve elmúlásra, váltó-lejárásra és különböző kiadásokra, rendszeren a családi drámák szaporodnak. A környéken most két férj ugrott meg, a rásulyosodó bajok elől.

A megszőkött két férj:

1. Gonda Lajos asztalos Okányból.
2. Sverholszki Mihály kötélverő Nyír-Bátorból.

Hátrahagyott levelében mind a két férj arról panaszkodik, hogy sok az adósság, nehéz az élet.

TÁVIRATOK

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. —

A pécsi korona.

Budapest, szeptember 1. A pécsi korona ügyében a pécsi honvéd hadapród iskola építője Alpár Ignác kinyilatkoztatja, hogy a korona eltávolítása a csucsról tényleg megtörtént, de csupán két okból és pedig azért, mert amint az építés befejezéséhez közeledett, Alpár átlátta, hogy a korona csucsdiszítésnek nem alkalmas; és azért mert az épület homlokzatán ugyis alkalmaztak egy óriási 5—5 méteres koronát, — már pedig egy épület komlokzaton egymás fölött két korona tényleg nem lehetett megfelelő disz. De az említett óriási koronán kívül alkalmazva van még a korona disz gyanánt a yaskapun és a lejáró csarnokban két helyütt, még pedig egyenest a honvédelmi miniszter rendeletére.

Vilma királynő koronázása.

Amsterdam, augusztus 31. A hivatalos lap külön kiadása közli Vilma királynőnek valamennyi miniszter által előterjesztett proklamációját, melyben köszönetet mond a népnek az iránta korafjuságától fogva tanusított szeretetért és ragaszkodásért és biztosítja a regenskirálynét hálájáról az általa nyújtott példáért. A királynő kijelenti, hogy Hollandia nevének és zászlójának tekintélyét fen fogja tartani és végül Istenhez fordul segítségért. Vilma királynő uralomra lépése alkalmából ma délelőtt valamennyi vallásfelekezeti ünnepélyes isteni tiszteletet tartott.

A moszkvai ünnep.

Budapest, szeptember 1. Moszkváról táviratozzák: Csudov-Kolostor templomban, II. Sándor császárért megtartott requiem után a 34 kormányzóság zemsztvóinak elnökei a Sándor emlékéhez mentek és arra a következő feliratu koszort helyezték el: A zemsztvók megalapítójának, a nagy II. Sándor császárnak, Oroszország hálás zemsztvói.

Budapest, szeptember 1. Moszkváról táviratozzák: Werder tábornok főhadsegéd Vilmos császár meghagyásából a német katonai küldöttség jelenlétében pompás koszort tett le II. Sándor császár emlékszobrára. Miklós czár és Alexandra Feodorovna czárné tegnap meglátogatták a Troieko-Szergioy-Kolostort. Később a feleségek megjelentek ama kórház alapkövetelénél, melyet Moszkva város a császár és császárné koronázásának emlékére létesített. Este Sergius Alexandrovics nagy hercegnél és nejeánál családi ebéd volt.

Budapest, szeptember 1. Moszkváról táviratozzák: A nemesség és a moszkvai kormányzóság képviselőinek üdvözetére adott válaszában Miklós császár mindekelőtt köszönetet mondott a kifejezett érzelmekért és azután így szólt:

„Különös örömmre szolgál Önöket itt látni, ahol egész Oroszország megemlékezik nagyatyám magasztos eszelekedetéről, mely Oroszország javára annyira szükséges volt. Hogy ezt oly merészen megvalósította, oly békésen és szerencsésen megoldotta, azt a nemesség önfeláldozó és önzetlen közreműködésének köszöni. Én és Oroszország, ezt emlékezetben fogjuk tartani.

A történelem ezt a dicső tettet aranybetűkkel fogja évkönyveibe jegyezni. A haza javáért való közös szolgálatnál a jövőben is bizalommal támaszkodom a nemességre.

A város fejének és a városi képviselőknek Miklós czár az augusztus 28-iki üdvözetére válaszképen a következőket

mondotta: „Közöljék Moszkva lakosságával, hogy a császárné és én nagyon meg vagyunk hatva a tegnapi szívélyes fogadtatástól. Anyám megbizott, adjam önöknek tudomására őszinte sajnálatát, hogy családi körülmények miatt az ünnepen jelen nem lehetett. Még egyszer fogadják köszönetemet.“

Az augusztus 28 iki ebéd alkalmával Miklós czár az ázsiai néptörzsek falusi lakosságának képviselőihez és a György-lovagokhoz a következő szavakat intézte: „hogyan örülök, hogy Önöket újra látom. Fogadják köszönetemet megjelenésükért“. A György-lovagok felé fordulva, a császár így szólt: „Testvérek, a ti egészségtekre és boldogságtokra iszom! Hurrah!“

Eltűnt gyógyszerész.

Budapest, augusztus 31. Pick Fülöp 21 éves gyógyszerész-gyakornok madáchtezcai lakásáról pár nap előtt eltávozott s azóta nem tért vissza. Hozzá tartozói előtt öngyilkosságot emlegetett, miért is attól félnek, hogy szándékát megvalósította. A rendőrség mindenfelé keresi.

Elrablott hatszáz darab ékszer.

Budapest, szeptember 1. Markovits Dávidnak a csömöri uti ékszerüzletét az éjjel ismeretlen tettesek feltörték s onnan mintegy 4000 forint értékű ékszert loptak el. A betörők még az éjjel rejtőzhettek el a pinczében s az üzlet boltajtájához nyíló vasrácsos pinceablakon hatolhattak be. Az ellopott tárgyak a következők: 380 drb aranygyűrű, 26 drb aranyóra, 10 drb női aranyóra 45 db fülbevaló és 107 drb különféle értékű tárgy. A rendőrség a tettesek kézrekerítésére széleskörű intézkedést tett.

Tűzvész emberek pusztulásával.

Budapest, szeptember 1. Cetinjei távirat szerint Gussigneben nagy tűzvész dühöngött, melynek 250 ház és több mecset esett áldozatul. Számos ember életét vesztette.

VIDÉK.

Hermann Ottó tanulmányuton. Mint értesülünk, Hermann Ottó jelenleg a szatmármegyei Tyukod községben időzik, hogy a közeli ecsedi-láp körül lakó ősfoglalkozású parasztok életmódját tanulmányozza és hogy szerszámaikból a párisi világkiállítás magyar osztálya számára gyűjteményt állítson össze Kutatásaiban Böszörményi András a csengeri járás főszolgabírája kíséri.

Lelkész belkutatás. Megható ünnepély folyt le augusztus 28 án Batka Lóránt-házán. Szabó János megválasztott lelkész belkutatásánál. Augusztus 28 án reggel 9 órakor a már meghívott egyházi és világi egyének a lelkész lakásán voltak egybegyűlve. Fél 10 órakor már nem volt a lórántházi templomban üres hely. A vendégek, Görömbey Péter esperes vezetése alatt, vonultak a templomba, a hol már hangzott az ének a gyülekezet ajkáról, mit Papp Aladár nyug. vajai orgonista tanító vezetett. Majd a 37 dics. „Jövel szent lélek Ur Isten...“ elnevelése után Görömbey Péter ref. szabóesi esperes kiállott az urasztalához. Ima után, ékes szavakban ecsetelte a ref. lelkész teendőit s magasztos hívását. Azután szépbeszéd-kisérletében átnyújtotta Szabó János lelkésznek, előbb a templomkulcsát, azután a kelyhet s végül a szent Bibliát. azon utasítással, hogy ezzel most már menjen fel a szószeke s hirdesse a Jézus Krisztusnak tiszta tudományát. A lelkész bibliával kezében, „Prédikáltasd szent igedet“ ének vers elnevelése alatt feljutott a szószeke. S a szent lecke felvétele után megtartotta szépen kidolgozott s ékes nyelven előadva szívet átjáró, lelket Isten-

hez vezérlő, gyönyörű megható, beköszönő lelkési beszédét. Az isteni tisztelet, a 122. zsolt. 3. verse s a 75 dics. 3., 4., 5. verseinek elnevelése után véget ért. — A meghívott egyházi és világi előkelőségek s a bakta lórántházi ref. egyháztanács a lelkési lakba vonult gyűlés tartására s a lelkési iratok, anyakönyvek, pecsétnyomók stb. átvételére. A gyűlés elnökei: Görömbey Péter és Podmaniczky báró voltak. A gyűlés főtárgya a lelkési belkutatásnak jegyzőkönyve vétele s az üresedésben lévő tanító állás betöltése volt. Gyűlés végeztével a megjelenteket Podmaniczky báró üdvözölte s ebédre meghívta. Ebéd alatt az első szép beszédet a Podmaniczky báró mondotta, mire Görömbey Péter esperes felelt. — Szép toaszt hangzott el még a helyettesített lelkész Urbán, a baktai görög és római katolikus lelkész, Melnár Mihály vajai pap stb. ajakaikról. Az ebéd 5 órakor ért véget.

Izgalmas történet.

Egy közeli város egyik előkelő, de azért meglehetősen szűk utcája a maga nemében fölöttébb izgalmas esetnek volt ma színhelye.

Van a szóban forgó utcában egy eszdes két emeletes ház, amelynek az első emeletét egy gazdag dzsentri-család bérlé, míg a másodikon a háziur lakik, aki meglehetősen takarékos ember s így beéri e saját házában az olcsóbb lakással is.

A háziurnak bájos leánykája van, akin ugyancsak megakad már az aranyifjúság szeme. Ez a kis tündér imádja a kanári madarakat s van is neki az erkélyen néhány kaliczkája, mindegyikben egy-két sárga madárka énekelget.

Ezt már tudják a szomszédok, akik nem ritkán gyönyörködnek abban, hogy a szép baba kinyitja a kalitkák valamelyikét s az aranytollu madárkát dallamos szóval kiszalasztja belőle. Más madár a teljes szabadság érzetében talán elszállana; de az ő kis jószágainak eszébe sem jut ilyen hűtlenség, aminek egyébiránt lényeges oka az, hogy amint a szabadon levő madár hasznát próbálná venni a szárnyának, a kalitkában maradt pajtasok oly lármásan hívogatják vissza, hogy teljes lehetetlen a marasztalt kis szárnyasnak messzire kíváncznia.

Mielőtt a mai mozgalmasnak jelzett eset bekövetkezett volna, már hetekkel előbb is történt ezekkel a kanári madarakkal valami furesaság, a mit szintén el kell mondanunk, hogy az egész dolog érthetővé váljék.

Valamikor május végén, egyszer abban a pillanatban, amint a kis leány a második emeleten kieresztette legkedvesebb kanári madarát: az első emeleten, a dzsentri-csalud erkélyén, felséges erős trillával vonta magára a szabadon levő madárka figyelmét egy gyönyörű kanári-himecske, egy igazi barzi kanári, amelynek bubájosabb, szebb, erősebb hangja volt, mint a másodemeleten levőknek ös-zevéve.

Alig hallotta meg a szokatlan édes hangokat a felső régiók lakója, a kiszabadult madárka, mindjárt válaszolt az új pajtásnak s mielőtt urnője megakadályozhatta volna: leesett az első emeletre.

Borzasztó volt a kis leány lelkiállapota. Kimondhatatlan zavarral vette észre, hogy az ő kedves madárkáját valaki hirtelen megfogja. Annak a valakinek remek, barna, kunkorodó kis bajusza volt.

— Jézus! mi lesz ebből!

Ne tessék egyelőre megijedni, nem lesz belőle semmi nagy dolog. Még magához sem tért egészen a másodemeleti aranypillangó, már látta a madarát, amint egy erős, ügyes kéz úgy fellendíti, hogy a kis kanári szinte

szédülve kapaszkodott bele a saját pajtásai kalitkájába.

Ah, de nem egészen úgy került vissza, mint ahogy leröpült. Kicsinyke rózsaszínű papiros volt a hóna alatt.

Hogy mi volt a papiroson, azt mi nem tudhatjuk. De annyi bizonyos, hogy egy egész huszonnégy óra sem telt el s a kis baba ugyanazt a kanári madarat megint szabadon eresztette. S mialatt a kalitkából kivette, nagyon ügyelt, hogy egy a madárka tollához teljesen hasonló sárga papirdarabka, jól ellegyen rejtve a kis lantos szárnya tövébenél.

A komédia ismétlődött. A kanarit újra lecsalta első emeleti kollegája. Ott újra mutatkozott a sugár bajuszka s a vendég-madárka nemsokára megint a rózsaszínű papiroskával szállt fel urnőjéhez.

Meddig tartott volna akadály nélkül ez a mulatozás kicsiben, nem könnyű kitalálni. De a mai nap végét vetette mindörökre a kedves idillnek.

Ma is kiröppent a kis sárga madár a második emeletről s már-már egészen otthonosan igyekezett az első emeletre, amikor az átellenben levő ház egyik ablakából sötét villámként nyilalt ki egy sólyom s egyetlen rugaszkodással elfogta a halálra rémült kis kanarit.

A második emeletről szörnyű sikoltás hangzott erre. Az embereket ez a sikoltás tette figyelmessé és kíváncsivá. Minden járókelő felnézett. Sokan látták még, amint a csunya ragadozó madár az ő szegény kis áldozatával besurrott az átellenes ház egyik nyitott ablakán.

De azt senki sem tudta a katasztrófa szemtanui közül, hogy ott, ahova a sólyom a kanári madárral beröpült, egy másik kunkorodott bajusz tulajdonosa lakik. Egy sötétlelkű lovag, aki látta a kanári érdekes szereplését és féltékeny dühében egy betanított vadászsolymot hozatott a napokban Bosznia-ból. Azt uszította rá ma a kis szerelmi postásra.

A rózsaszínű levélke most a kanári madárral együtt az ő keze között van. Hát nem borzasztó ez?!

*

Ebből a rettenetes kis történetből mindazonáltal egyelőre csak a kanári madár igaz, az ő rejtett postájával.

A sólyom még sehol sincs, de itt lehet mindennap.

Mi csupa jószívűségből gondoltunk ki ilyen borzalmas fordulatot, mert azt a szegény kis leányt, senki sem figyelmezteti arra, hogy mi minden baleset fenyegeti, ha nem vigyáz jobban a kanári madarára.

Az ő legőszintébb jóakarója:

Jó Fülöp.

Egyről-másról.

Ös keresztény leletek Görögországban.

A német császári archeologiai intézet közleményeinek legutóbbi füzetében érdekes jelentés olvasható a görögországi ásítások legújabb eredményeiről. E szerint Pylostól északra megtalálták egy régi, Péter apostolnak szentelt templom romjait, a mely templomnak — már az eddigi ásításokból is következtethetni — rendkívül nagy és gazdag architektúrája volt. Azt a tájat különben, melyen most a templom romjait kiássák, már régtől fogva Péter-vidékének nevezik.

Ugyancsak ott most sok régi sírkő is napvilágra került, melyek fölírataiból megállapítható, hogy azon a helyen egy ősz keresztény temető volt. A kereszténységgel semmi viszonyban sincs ugyan, de mint érdekes leletet fölemlítjük, hogy Macedoniában, Kopanavo falu közelében

egy művészi relief-faragásokkal díszített régi sarkókat találtak, a melyen Cleopatra szó olvasható. A felirat alatt két nő látható, a háttérben pedig egy kígyó tekerődik a fára. Megtalálták továbbá Szaloniki közelében A. Caerilius Metellus sarkókat, azét a ketellusét, aki Macedoniát római provinciává tette. Ez a sarkó a 148 évből találódik.

Vegyes.

On parle français. A berlini rendőrség több kereskedőre ráparancsolt, hogy vonja be az ily szövegű feliratokat: On parle français, English spoken, Se habla español. A tisztességtelen konkurrencziáról szóló törvény alapján járt el a rendőrség. Tíz esetből nyolcban kitűnt, hogy az illető kereskedésekben egy szót sem értenek a hirdetett idegen nyelvekből. Az illető kereskedőket meg is bírságoták. — Párisban is és más nagy városban is használják az idegen fogás ama módját, hogy kiírják: Itt németül, oroszul stb. beszélnek. Ha pedig az idegen belép az üzletbe, azzal fogadják, hogy a tolmács véletlenül nincs jelen, de majd csak megértik egy mást ugyahogy.

Bismarck agya. Ammon anthropologus a Schäfer által készített Bismarck szobron eszközölt mérések alapján kiszámította, hogy Bismarck agyának 1867 gramm súlyának kellett lennie. Cuvier agya 1830, Byroné 1807, Kanté 1659, Schilleré 1630, Danteé 1420 gramm volt. Egy művelt európainak átlagos agysúlya 1380 gramm.

CSARNOK.

A sors.

(Regény.) 40.

— Irta: **Francisco de Renzis.** —

Fordította: **Várdi Ödön.**

(Folytatás.)

Junius 10.

Mily édes a véteken az élet nyomorát elfeledni . . . De minő gyászos az ébredés az áltatás után . . . Mily rettenetes a „reggel” az elmúlt mámor után!

Ma este egyedül voltam szobámban. A közeli csendes tenger moraja szakítá egyedül meg az éj csendjét; az égen nem volt egy csillag sem, nem volt semmi zaj, — még kertünk leveleinek gyöngéd zöreje sem volt hallható. A külvilág elcsendesült, lelkemben tekintetem.

Egyik napot a másik után idéztem vissza elmémbe, a lelkiismeretem legtitkosabb zugaiba bepillantottam. Minden oldalról megszömlitottam szívem, s óh! nem találtam fel többé a saját lényemet.

Mindaz, mi egykor szívemhez szólt, hidegen s közömbösen hagy; száz meg száz gyengéd érzés, mely egykor meghatótt, most hiának s gyermekeknek tűnik fel előttem; mindazt, mit egykor szerettem, most már nem kedvelem.

A világ üresnek s semmire valónak látszik előttem.

Barátom, nem ismertél egy boldog, gondtalan gyermeket? Nem láttál egyszer egy fiatal asszonyt, ki büszke volt erényére, s kit mindenki szeretett s becsült? Ha e nőt ismerted volna, szánalmat éreztél volna iránta, kerülted volna, vétkes szerelem által egy oly fedhetetlen életet örökre beszennyezni! Még boldogságod rovására is ártatlansága iránti szánalmából eltávoztál volna tőle, nem csábítottad volna tiltott szerelemre.

Bocsáss meg nekem! Isten mentsen, hogy valamit szemedre hányjak . . . Neked köszönöm életem legboldogabb óráit. Ma, midőn távol vagyok tőled, magányom kínzó nyomorában, igazságtalan vagyok.

Vétkesnek érzem magam s nincs bátorságom vádolni magamat. Erőtlen vagyok a szemrehányásokkal, melyek engem sújtanak, szemben. Szegény nő vagyok! Nem tudtam ellenállani . . . Te azt mondtad, ugy szeretsz engem! . . .

— Elutaztál . . . s mialatt irok, minden pillanatban távolabb vagy tőlem. En azt hittem, hogy soha sem hagyalak el; eljött a rettenetes nap, melyen nekem „Isten hozzád”-ot mondtál s én még sem haltam meg! . . . Egy uj, előttem ismeretlen szót hallottam, melytől borzadtam. — Turinba sietek, hogy kenyeret keressek mondád nekem két órával ezelőtt könnyektől elfojtott hangon s én most első ízben nem értelek meg.

Ez volt tehát a te titkod, barátom? A rettenetes ostor, mely téged marezangol a szegénység?

Oh! mily nemes vagy te! Mily nagy vagy előttem s mily kicsinynek érzem magamat előtted!

Egy titkos gonolatot olvastam ki bus tekintetéből s attól félttem, hogy majd megszűnöl engem szeretni, attól félttem, hogy irántam való hajlamod kialudt.

S te velem maradtál ezen előttem idegen, barátságtalan országban, te képes voltál magadat közönséges munkához alacsonyítani, fehér kezeiddel egy gépgyárban dolgoztál.

S mialatt társaid, hozzád hasonlóan a fázasztó napi munkától kimerülve, nyugalmat kerestek, melyet verejtékükkel szereztek meg, te karjaimba siettél s megváltál az étellel elégedve, mivel én szerelmemmel ajándékoztalak meg. — Ha téged bizalommal kérdeztelek, miért nem találkozom veled nappal sohasem az utczán vagy a sétányon, lesütöttem szemidet s hallgattál, mert féltél nekem helyzetet elárulni. S én még képes voltam benned kételkedni reád gyanakodni! Bocsáss meg nekem, szeretett barátom! Ily nagy áldozatért csekély kárpótlás az én szerelmem!

Oh! Ezen tengődő, nyomorult életfentartásban, melyek nélkülözések árán szerezte meg, el kellett volna veszned. A gyár zárva van, urad megbukott. Száz munkás, száz derék ember keres ma, miként te, kenyeret . . . Borzadok! A gazdagok tehát nem tudják, mily rettenetes teher az élet.

De csak távozzál hát tőlem; talállok módot majd, hogy elérjelek vigaszaimmal.

Ha bár a sors mindig ellenségem és végzetteljesen bánik el veled, én szerelmemmel minden szenvedést, mely téged ér, meg fogok tudni akadályozni.

Pár nap mulva Turinban leszek. Elhagyom azon helyeket, melyek szerelmünk tunui voltak. Máshol nem fogunk találni kimondhatatlan boldogságunkra semmi emlékeztetőt, rokonok s barátok között fogok élni . . . talán napok telnek majd el, a nélkül, hogy látnálak, de mégis csak közeeledben leszek, bátorítani foglak s egy esőkbam neked adom egész életemet.

Turin alkalmas hely, hol tehetségeidet érvényesítheted. Dolgozzál!

En tanuja leszek buzgalmadnak, büszke leszek sikereidre s velem, szegény kedves barátom meg fogod diadalmaid örömét osztani.

Páris, szept. Ree de Liszenburg 37.

Légy könyörülettel irántam! Ne kárhoztass! ne átkozd emlékeket.

Elmentem, ígéretem daczára, de a kérelhetetlen kötelesség parancsolja, hogy a férfit ne öljem meg kérelhetetlen bosszúsággal, ki bizott bennem s kinek egyetlen hibája, hogy nem tartotta lehetőknek, hogy hibázzam.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

*** Füstbe ment milliók.** A magyar kir. dohányjüvedék igazgatósága most adta ki jelentését az első felévi dohányforgalomról. E szerint január elsejétől június végeig az egész országban elfüstöltek: 3.052.800 regalitaszt, 8.085.200 trabucot, 13.339.700 britanikát, 435.200 milareszt, 35.998 panetelast (tavaly még 139.400 at), 2.191.600 D. jegyü operast, 47.022.600 cubát (Wekerle szivar), 32.975.568 portoricot, 8.940.900 finom virginiát, 45.650 rövid virginiát, (tavaly még 250.200 at), 103.434.580 vegyes külföldit, 19.660.220 rövid szivarat, 4.836.500 braziliai virginiát (tavaly még 10.337.100-at); a cigarették közül csak a rövid életű Hunniát említjük meg, amelyből mindössze 4800 darabot adtak el, mivel többet nem is készítettek. A dohányjüvedék összes bevétele az első félévesztenében huszonegy millió kétszázötvenhárom ezer ötszázhatvanöt forint, a mi megdöbbentően sok a mai panaszokkal tele világban.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. szeptember hó 1-én.

Allamadósság:

Magyar aranyjüvedék 4% —	120.85	121.35
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2% —	120.—	121.—
„ koronajüvedék 4% —	98.50	99.—
„ regále vált. köt. 4 1/2% —	100.50	101.50
Osztrák aranyjüvedék 4% —	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4 1/10% —	101.50	102.—
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj. —	140.—	141.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	397.25	397.75
Osztrák hitelbank részvény —	361.30	361.60
Magyaripar- és keresk. bank. r. —	101.50	101.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj. —	122.75	123.75
„ 3%-os —	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os —	120.60	121.60
Magyar vörös keresztsorsjegy —	10.75	11.25
Osztrák „ —	20.—	20.50
Olasz „ —	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy —	6.75	7.25
Jó-szív „ —	3.90	4.15

Pénznemek:

Cs. és kir. arany —	5.63	5.71
20 márkás arany —	11.76	11.80
20 frankos arany —	9.52	9.54
1 Sovereigns —	12.—	12.04

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. aug. 31-én.

Buzaüzletben ma készáruiban lanya hangulat uralkodott és az árak 5—10 krral csökkentek.

A kínálat gyöngé volt, a vásárláson csak egy-két malom vett részt. Eladatott 10,000 mm., amelyért 10 krral olcsóbb árakat fizettek.

Rozsban elkelt néhány kisebb tétel változatlan áron.

Tengeriben csekély volt a forgalom változatlan áron.

Zabban elkelt néhány kocsirakomány változatlan áron.

Eladatott:

Buza uj. Tiszavidéki. 200 mm. 81 k. 9.50 forinton, 300 mm. 80 k. 9.55 forinton, 500 mm. 80 k. 9.55 forinton, sárga, 100 mm, 82 k. 9.70 frton, sárga, 100 mm. 81 k. 9.70 frton, mind három hónapra.

II. Nataridő-üzlet.

Az üzlet azonban ma is lanya hangulatban és olcsóbb árakou nyílt meg. A forgalom igen szük keretben mozgott, s az arak kissé lemorzsolódtak.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	8.37—	8.39
„ júniusra	—	—

Rozs szeptemberre	6.60 - 6.62
Tengeri máj.-jul.-ra	4.39 - 4.41
Zab szeptemberre	5.33 - 5.35

Délután 4 órákor zárlat:

Buza júniusra	8.37 - 8.38
" ősze	6.60 - 6.61
Rozs szeptem.	5.32 - 5.33
Zab	4.39 - 4.40
Tengeri máj.-jun.	12.80 - 12.90
Repcze augusztusra	

Menetrend.

I. Debreczeni országos vásár alkalmával:

(az ugynevezett fővásár vasárnapi és hétfői napján)

a) Debreczen - püspökladányi vonal.

1778 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonal 1723 I. II. III. o.
146	ind. Püspök-Ladány	128
208	Kaba	108
223	Szoboszló	1244
264	Vérvolgy 104. sz. űrház	×1231
241	Ebes	1224
260	Ondód 107. sz. űrház	×1214
308	érk. Debreczen	1200

b) Debreczen - szerencsi vonal.

4667 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4670 sz. vonat I. II. III. o.
719	ind. Hadház	358
×727	Alsó-Józsakert 117. számú űrház	×340
755	érk. Debreczen	320

II. Nyiregyházi országos vásár napján:

4668 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4669 sz. vonat I. II. III. o.
554	ind. Debreczen	607
×614	Alsó-Józsakert 117. számú űrház	×570
684	Hadház	520
648	Téglás	515
706	Ujfehértó	426
×721	Császárszállás m. r. h.	×426
781	érk. Nyiregyháza	414

III. Szatmári országos vásár napján:

1779 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	1774 sz. vonat I. II. III. o.
656	ind. Királyháza	702
720	Fekete-Ardó	642
×733	Nevetlenfalú 98. sz. űrház	×622
741	Halmi	622
800	Mikola	570
823	érk. Szaunár	513

IV. Munkacsi országos vásár napján:

470 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások
526	ind. Csap
623	Eszény 225. sz. űrház
626	Bátyu
643	Barkaszó 278. sz. űrház
656	Sztrabicsó-Gorond
717	érk. Munkács

V. Derecskei országos vásár napján:

Vegyes vonat I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonat I. II. III. o.
4515 4517	ind. Derecske	704 254
910 440	érk. Sáránd	645 234

Megjegyzések.

1. Az állomások neveitől balra fekvő idők felülről lefelé, a jobbra fekvő idők pedig alulról felfelé olvasandók.
2. A vonatok közlekedési ideje a közép-európai idő szerint van kitüntetve.
3. Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek aláhúzásával van megjelölve.
4. × = Feltételes megállás.

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszamra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	8	2
II. Órassamra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város szompón belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetősekűi (vallaskülsőség nélkül), ha a vég-tisztesség a templomban történik	2	140
A temetőbe ki és vissza	120	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	60	40
A színházba menet	80	60
A színházból jövet	80	60
Bármely vasúti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi tászkával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi tászkával	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár.		
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külső barom- és lovasártérre oda és vissza egy órai várakozással	120	90
Minden következő órára	40	30
A katonai laktanyához és katonai kórházhoz me-net vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítanak.

Jelentékeny jövedelemre

tehetnek szert jobb körökben megforduló hölgyek és urak, kik vászonárak, valamint teljes kelengyéknek eladásával egy rendkívül előkelő régi gyár részére jutalék mellett foglalkozni kívánnak.

Ajánlatok csak német nyelven vétetnek figyelembe. — Szíves ajánlatok „Rein-Leinen 7777“ jelige alatt a kiadóhivatalba intézendők. 805-1-1

1,000.000

korona nyerhető

a nagy. kir. szab. osztálysorsjegyek

VI-ik huzásán,

mely f. hó 14-től október 13-ig, tehát egy egész hónapig tart és ezen idő alatt 30.000 nyeremény lesz kisorsolva. — Az osztálysorsjáték eme legelőnyösebb huzására sorsjegyek még mindig kaphatók:

Szent-Királyi Tivadar

dohány-nagytözsdejében. 829-10-2

! Uj találmány !

Szép akar lenni?

ha igen, úgy használja csupán a FÁY-féle aroz-erémet. Egyedüli ártalmatlan csoda hatású vegy-erém a szépség ápolására, u. m.: szeplő, májfoltok, vörös pattanások, mittesszer s mindennemű bőrtisztátalanság ellen. Nem zsíros, gyorsan felszívódó kellemes illatú arc-erém, mely nappal is jól használható.

Egy nagy tégely ára 1 frt.

Készíti: 824

Grosz Nagy Ferencz

gyógyszerész H.-Szoboszlón.

Debreczeni főraktár:

Dr. Rothschnek V. Emil

gyógyszertára Kossuth-utóza.

Fáy Crème-szappan 50 kr.

! Uj találmány !

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

NYILT-TÉR.

Kőbányai sörfőzde a helybeli piacon eladási helyet óhajt létesíteni. Azok, kik e czikknek saját számlára való eladásával foglalkozni hajlandók és megfelelő tőke felett rendelkeznek, szíveskedjenek ajánlataikat „Szolid“ jelige alatt e lap kiadóhivatalába beküldeni.

Előnyben részesülnek azok, kik borral vagy szeszszel kereskednek, valamint a regalebértők. 830-2-1

Csokonai

nyomda- és kiadó-részvénytársaság

könyvkötészetében

Debreczen, Placz-utóza, a városházzal szemben; bemenet a hal-utoza felől is,

mindennemű bekötési munkák a legszebben, legtartósabban és a mi fő: a legolcsóbban készítettnek.

Iskolai könyvek darabja 15 krtól feljebb.

Mindennemű diszmunkák, térképek és más fali táblák, felragasztása stb. a leggondosabban eszközöltetik.